

Mennyei gondolkozásmód

nézeteltérés is.

Miért láthatunk annyi különböző hitű és irányultságú keresztény embert és csoportot? Mert ahány ember, ahány emberi csoport, az mind-mind más gondolkozási rendszerben alapozódott meg, és a szerint éli az életét. Vannak családi, társadalmi, nemzeti, vallási hagyományok és alapelvek, amikre építve alakítottuk ki egyedi világnézetünket. Ez az az alap, amire igyekszünk építeni a kereszténységünket, ebből fakadóan létezik azután annyi különbözőség és annyi

Mi lenne a megoldás, amivel végre egységbe tudnánk kerülni? El kellene oda jutni, hogy végre mindent a Teremtő Isten szemszögéből lássunk, és mindent úgy értelmezzünk, ahogy azt Ő gondolja.

Efez. 1:9-10 *Megismertette velünk az Ő akaratának titkát az Ő jókedve szerint, melyet eleve elrendelt magában, az idők teljességének rendjére nézve, hogy ismét egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek a földön vannak.*

Amikor Isten Krisztusban elkezdte lehozni a mennyet a földre, nem kezdte el összekeverni a kettőt, nem valami mixtúrát hozott létre, hanem a Mennyei Királyság rendszerével elkezdte felülírni és megváltoztatni a földi rendszert, e világ jelenlegi rendszerét. Nem a mennyei dolgok alakultak a földiekhez, hanem fordítva, és ha ténylegesen meg szeretnénk érteni és meg szeretnénk élni mindazt, amit Jézus bemutatott földi ittléte alatt, vagyis hogy elérkezett Isten királysága, a menny országa, akkor a régi, földi elveinket, gondolatainkat kell átformálni a menny szerinti gondolkozásra.

Efez. 4:22-24 *Hogy levetkezzétek ama régi élet szerint való ő embert, amely meg van romolva a csalárd kívánságok miatt; megújuljatok pedig a ti elméteknek szelleme szerint, és felöltözzétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben.*

Az ő ember a régi, normál emberi, földi gondolkozású ember, földi célokkal, földi, emberi tervekkel, aki csak a földi életére tervez, csak a haláláig lát, addig látja az életét. Átitatja gondolkozását a földi világ korlátozott rendszere, az e világi lehetőségek, motivációk, értékek elérésének a vágya, és azon túl nem gondolkodik.

Amikor bekerül valamilyen keresztény felekezetbe, csoportba, akkor megismerve Istent, az Ő véghetetlen szeretetét, kegyelmét és áldásait, elkezdti azt, mint támogató rendszert beépíteni saját kialakult életébe, saját életcéljai eléréséhez.

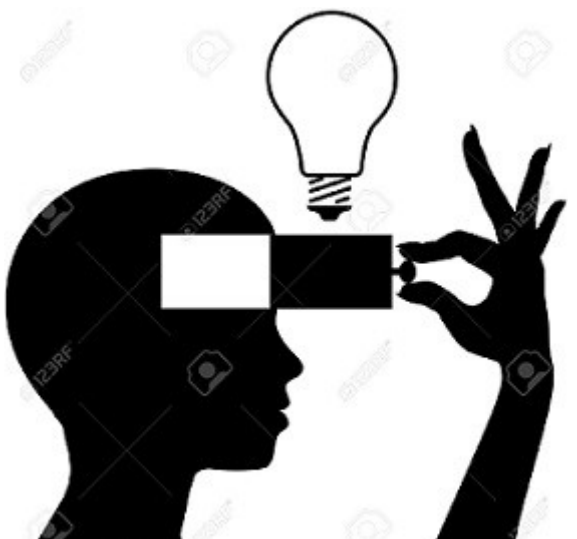
emberi léptékkel fogunk gondolkodni.

Ez kezdetben természetes, mivel ebben a világban mindannyian tele vagyunk problémákkal, anyagi nehézségekkel, betegségekkel, csalódásokkal, sikertelenségekkel, lelki gondokkal, és arra vágyunk, bárcsak megoldódnának azok - most már kis isteni segítséggel. Persze ezt korlátozzák a felekezeti elvek és dogmák. Viszont ha innét nem rugaszkodunk el, akkor maximum egy vallásos ideológiát fogunk hozzátenni földi elképzeléseinkhez, de még mindig emberi (ó-emberi) szemszögből és

Csak emberi vágyaink, céljaink, terveink lesznek továbbra is, mint pl. segítsen Isten egy jól fizető álláshoz, csak vegye el a fejfájásomat, szabadítson meg a gonosz szomszédomtól, mert úgy gondolom, ezzel egyenesbe jön az életem (amit saját elképzeléseim szerint élek). De ezzel megrekedünk ott, ahol vagyunk, a normál emberi szinten, emberi korlátok között, továbbra is folyton falakba és korlátokba ütközünk. Elveszítjük a kezdeti lelkesedésünket, megrendül a hitünk, a megtapasztalásaink szintjére süllyedünk, és már nem tudunk igazából isteni léptékű csodákat elvárni.

A hitünk gyakorlatilag kialszik. Ugyan továbbra is állítjuk, hogy hiszünk, de nincs már bennünk izgatott elvárás a csoda bekövetkezésére. Lentebb csúszik az elvárásunk szintje. Ha pl. egy operáció sikerül, már azt is Isten kegyelmének állítjuk be, miközben a kórházban mellettünk fekvő hitetlen betegnek ugyanúgy sikerült a műtétje - mindenféle hit nélkül is. A jézusi csodákról visszacsúsztunk a természetes emberi szintre, ahol keresztényként a jól sikerült dolgokat is isteni segítségnek állítjuk be.

Mit kell tennünk, hogy vissza tudjunk kerülni a hitnek az isteni szintjére?

Efez. 4:23-24 *Megújuljatok pedig a ti elméteknek szelleme szerint, és felöltözzétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben.*

Az új ember szerinti gondolkozást kell elsajátítani. Ez az új ember az új teremtetés, aki szellemben Isten fiaként született újjá, bekerült Isten családjába, Isten királyságának, a menny országának a tényleges, teljes jogú állampolgára lett. Mennyei állampolgár. Jézus pontosan ugyanebben az állapotban volt itt a földön. Fizikai testében ember fia volt, a szellemében Isten Fia, és minden kétséget kizáróan tudatában volt, hogy hová tartozik.

Ján. 8:23 *És monda nékik: Ti innét alól valók vagytok, én onnét felül való vagyok; ti e világból valók vagytok, én nem vagyok e világból való.*

Továbbá pontosan tudatában volt a küldetésének, miért is kellett az örökkévalóságból leszállnia a korlátozott tér és idő világába.

Ján. 6:38 *Mert azért szállottam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, aki elküldött engem.*

Amikor pedig befejezte a munkáját, tudta, mi vár rá és hova fog menni.

Ján. 17:4,11 *Én dicsőítettelek téged e földön: elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál, hogy elvégezzem azt. És nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, én pedig tehozzád megyek.*

Ezt igyekezett átplántálni a tanítványokba is, hogy tudatosítsák önmagukban, már ők sem ehhez a világhoz, hanem a Mennyei Királysághoz tartoznak.

Ján. 17:14-18 *Én a te Igédet nékik adtam; és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, amint hogy én sem e világból vagyok. Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. Nem e világból valók, amint hogy én sem e világból vagyok. Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te Igéd igazság. Amiképpen te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra.*

Látjuk, hogyan tudatosította velük a küldetésüket, földi életük isteni értelmét és célját. Ezután ezt kiterjesztette minden őket követő hívő emberre.

Ján. 17:20 *De nem csak őérettük könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédükre hisznek majd én bennem.*

Mielőtt felment volna a mennybe, feltámadása után még negyven napig az Isten országára, vagyis a mennyei királyságra tartozó dolgokról tanította őket. Igyekezett elmélyíteni az elméjükben, hogy már nem ehhez a világhoz tartoznak, hanem ők már kikerültek e jelenvaló gonosz világ fennhatósága és korlátai alól, más szellemi törvények vonatkoznak rájuk, az örökkévalóság birodalmának küldötteivé váltak annak minden hatalmával és erejével.

Ap.Csel. 1:3 *Akiknek az Ő szenvedése után sok jel által meg is mutatta, hogy Ő él, negyven napon át megjelenvén nékik, és szólván az Isten országára tartozó dolgokról.*

Tehát az „én-tudatukat” kellett alapvetően megváltoztatni. Ennek a közönséges emberből „isten-emberre” változásnak a megértése, felfogása és részünkké válása talán ma a legnehezebb dolog a kereszténységben. A közönséges ember ámul és bámul a csodákon, míg az új teremtménynek, Isten fiának - mint ahogy annak idején Jézusnak is - a csoda egy természetes dolog, az életének mindennapi része.

Hogy jobban megértsük, mekkora változásnak kell a gondolkodásunkban végbemenni, vegyünk például egy vakondot, aki a föld alatti sötétségben élte az életét, majd sólyomként születik újjá. De megmarad a vakond tudata, és amikor sólyomként repülnie kellene, el sem tudja képzelni, mi az a repülés, nincs ilyen gondolatnak helye sem az elméjében, mert eddig egész életében egy sötét lyukban turkált, föld vette körül minden oldaláról, mozdulni is alig tudott. Ez az előző életének megtapasztalása lekorlátozza a repülését, mert továbbra is vakondként akar sólyom lenni, a vakond életében megszokott lehetőségekben gondolkodik. Ahhoz, hogy sólyomként tudjon repülni, meg kell tanulnia sólyomként gondolkodni, hogy egyáltalán el merjen rugaszkodni a földről.

Nekünk pedig új emberként, új teremtként kell gondolkodnunk, akit Isten saját fiaként szült újjá (örök életre) élő reménységgé. Ezen naponta munkálkodnunk kell, szisztematikusan mennyekre, istenire formálni át a gondolkodásunkat, hogy felöltözve az új (Isten fia) embert, elváltozzunk annak képére és hasonlatosságára, aki teremtette azt.

Kol. 3:1-2; 10-11 Annak okáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az odafel valókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülén, az odafel valókkal törődjétek, ne a földiekkel. ...mivelhogy levetkeztétek amaz ó embert, az ő cselekedeteivel együtt, és felöltöztétek amaz új embert, aki megújul annak képére és hasonlatosságára, aki teremtette azt.

St. George